

Nss vyslovil v nálezu Boh. A 10.446/33, že — bylo-li dáno povolení ke stavbě na určitém pozemku, aniž předcházelo stav. řádem pro Čechyvenkov (§ 6) požadované prohlášení onoho pozemku za parcelu stavební, — lze poplatek za přeměnu pozemku dosud nezastavěného na staveniště ve smyslu § 1 bodu 2 a § 5 pravidel předsati z podnětu udělení stavebního konsensu. Stížnost buduje na tomto právním názoru námitku proti zrušení předpisu poplatku za přeměnu nezastavěného pozemku na staveniště. Neprávem však. Stížnost neběře tu zřetele k rozdílné právní situaci obou případů. V onom případě šlo o udělení stavebního povolení o b c í, která také rozhoduje o přeměně nezastavěného pozemku na staveniště, kdežto v daném případě stavební povolení vycházelo od okr. úřadu a akt okr. úřadu (jako úřadu stavebního) — jak shora již dolíčeno — nemůže zavdati podnět k vyměření poplatku obecního podle § 28 obec. fin. nov.

Žal. úřad zrušil předpis poplatku za povolení definitivní ohrady k ulici proto, že může býti předsán teprve tehdy, bude-li toto povolení skutečně uděleno. Stížnost neběře v odpor skutkové zjištění žal. úřadu, že povolení to nebylo dosud dáno, ani nebrojí proti názoru žal. úřadu, že poplatek ten lze předsati teprve po skutečném udělení úředního povolení, nýbrž vznáší námitky proti něčemu, co žal. úřad, rozhoduje o předpisu tohoto poplatku, nevyslovil. Brání proto předpisy §§ 5, 6 a 18 zákona o ss věcnému přezkoumání této námitky.

Č. 12.772.

Pojišťovací právo: Úředníky, kteří přicházejí do styku s technickým zařízením podniku, třebas jen při chůzi do kanceláře nebo z kanceláře, je pokládati za závodové úředníky ve smyslu § 1 úraz. zákona.

(Nález z 12. února 1937 č. 16.746/36.)

Prejudikatura: Boh. A 10.398/33, usnesení odb. plena z 18. ledna 1937 č. pres. 662/36.

Věc: Firma Hynek Roubitček v Praze (adv. Dr. Jeronym Kozák z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 14. února 1934 o pojištění úrazovém.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem úraz. pojišťovny dělnické v Praze z 12. května 1930 byl z podniku st-lčina — parní mlýn a nákladní auto v Litoměřicích — za příspěvkové období 1927/I až včetně 1929/II předsán pojistný příspěvek proto, že do úrazové povinnosti zahrnutí byli i kancelářští úředníci.

Námitkám proti tomu podaným žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl z těchto důvodů: Pojistné povinnosti podléhají nejen úředníci závodoví, t. j. ti, kteří podle své služební povinnosti zúčastní se vlastního provozu podniku a zaměstnání jsou při dalších manipulacích v podnikových místnostech, skladištích aneb jiných zařízeních k podniku náležejících, bez ohledu na to, zda v místnostech takových jsou stroje čili nic, nýbrž

i úředníci kancelářští, jestliže místnosti kancelářské nejsou dostatečně místně odděleny od vlastního podniku, aneb jestliže příchod k nim — jako je tomu v daném případě — přivádí je ve styk s vlastním zařízením podniku (při cestě do zaměstnání procházejí průjezdem, kudy přijíždějí nákladní povozy a auta, která nesporně tvoří součást podniku).

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí je vybudováno na právním názoru, že jako závodoví úředníci podléhají úraz. pojištění také kancelářští úředníci tehdy, jestliže místnosti kancelářské nejsou dostatečně místně odděleny od vlastního podniku a n e b jestliže příchod k nim přivádí je ve styk s vlastním zařízením podniku. Stížnost proti tomuto názoru brojí, vyvozujíc ze zákona, že úraz. pojištění podrobeni jsou pouze závodoví úředníci a za takové podle dosavadní judikatury lze považovati jen ty úředníky, kteří v podniku úraz. pojistné povinnosti podrobeném vykonávají z povolání své úkony, přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku. Nezahrnul-li zákonodárce do této povinnosti veškeré zaměstnance dotčeného podniku, plyne z toho, že zákonodárce neměl na mysli abstraktní možnost nebezpečí, a nutno podle stížnosti zákon vykládati velmi striktně. Okolnost, že v tomto případě kancelářští úředníci mají do svých úřadoven příchod jen průjezdem, v němž se odehrává technický provoz závodu, nemůže prý uvedený styk založiti, ježto v té příčině jsou kancelářští úředníci st-lični na roveň postaveni každé osobě třetí, která do téhož průjezdu vstoupí, kdežto jinak zmínění úředníci nesporně nepřicházejí do styku s provozem podniku u výkonu svých služebních povinností. Stížnosti nelze přisvědčiti.

Úraz. zákon podrobuje v § 1 odst. 1 úraz. pojištění všechny dělníky a závodové úředníky, zaměstnané v podnicích úrazové pojistné povinnosti podléhajících. Jsou tedy u úředníků povinni pojištěním jen úředníci závodoví. Na sporu jest otázka, zda za takové závodové úředníky je pokládati kancelářské úředníky, zaměstnané v kanceláři podniku stěžující si firmy.

Podle hlediska, jaké zastává nss ve své stálé judikatuře a z něhož vycházejí i obě sporné strany, je za závodové považovati ony úředníky, kteří v podniku podrobeném úraz. pojistné povinnosti vykonávají z povolání úkony, přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku. Lze ovšem připustiti, že docházka do kanceláře, kde úředník podle svého služebního poměru má svoje povolání vykonávati, není ještě sama o sobě úkonem, jímž by úředník ten svoje povolání již vykonával. Leč tu nutno uvážiti, že je-li úředník podle svého služebního poměru povinen vykonávati své povolání v určité kanceláři, je docházka do této kanceláře nezbytným předpokladem, aby ono povolání mohlo jím býti vůbec vykonáváno. V tomto smyslu je pak ovšem i na docházku do kanceláře pozírati jako na úkon, jímž úředník ten vykonává své povolání. Přivádí-li jej pak tato docházka do kanceláře ve styk s technickým zařízením podniku, jsou v jeho osobě splněny předpoklady, za nichž jest jej uznati za úředníka závodového podrobeného úraz. pojištění (srov. nález Boh. A 10.398/33 a usnesení odborného plenu z 18. ledna 1937 č. pres. 662/36).